

[Køpke Christensen]

det er den omvendte verden. Jeg giver kun regeringen en chance for at få dette forslag igennem, hvis man også giver nogle indrømmelser. Fru Karen Højte Jensen kan da ikke mene, at vi skal tage en forhandlingsrunde her i salen. Det må være misforstået.

Det skal selvfølgelig ikke være en hel masse ting, som skal ændres i forslaget, men hvis vi kan få det ændret lidt i retning af det bedre, så er vi også villige til at stemme for forslaget. Det er det, jeg har gjort opmærksom på. Og jeg tror da også, fru Karen Højte Jensen vil acceptere, at man får bare en lille flig af indflydelse på sådan et forslag.

Bente Juncker (CD):

Da CD's ordfører på området ikke kan være til stede i dag, skal jeg komme med nogle betragtninger på CD's gruppes vegne.

Man må vist indrømme, at der er sket ganske meget på lægemiddelområdet i den seneste tid, som berører apotekernes avance, og det må sundhedsministeren også medgive. Der var to avanceredsættelser i 1991, og i finanslovaftalen for 1992 indgik en besparelse på 35 mio. kr. ved avanceomlægning. De virkninger, der vil komme af generisk ordination og parallelimport kender vi ikke rigtig endnu, men de vil også kunne påvirke apotekernes overskud i nedadgående retning.

Når apotekernes omsætning er steget i forbindelse med ophævelsen af 800 kr.s-reglen, mener vi, at der her er tale om noget ekstraordinært, som man ikke uden videre kan lægge til grund for at sige, at nu skal de apoteker altså have beskåret deres avance.

Når man ser på ministerens lovforslag, er der et særligt forhold, jeg gerne vil gøre gældende fra CD's side, og det vedrører de små apoteker. Danmarks Apotekerforening har gjort Folketingets medlemmer opmærksom på – og henvendelser fra apoteker rundt om i landet nævner det samme – at det tilstræbte overskud på 395.000 kr. vil kunne bringe en række små apotekers overskud ned på 265.000 kr. Det vil sige, at en apotekers gage vil blive mindre end den, farmaceuten får. Det er CD betænkelige ved. Hvis CD skal være med til at finde et kompromis, som de stridende parter kan leve med, vil vi i det kommende udvalgsarbejde have med i billedet, at det må være sådan, at folk kan få den nødvendige medicin fra

et apotek i rimelig nærhed af deres bopæl. Så må man indrette det sådan, at det er muligt også at have små apoteker.

Nogle taler for, at man skal slå koldt vand i blodet, for der er sket sådan og sådan, og vi ved faktisk ikke, hvor niveauet kommer til at ligge. CD foreslår, at det ville være bedst at vente et års tid og altså videreføre den gældende aftale på en eller anden måde. CD mener ikke, der er grund til at pirke mere til de ømme punkter fra denne talerstol; vi mener, at sagen er bedst tjent med, at man roligt og ordentligt prøver at finde et fornuftigt fodslag i sagen.

Elisabeth Arnold (RV):

Som adskillige andre ordførere har været inde på, må jeg også sige, at jeg undrer mig over detaljeringsgraden i dette forslag, og man undrer sig over, at parterne ikke har kunnet blive enige. Ministeren har i lang tid forhandlet med Apotekerforeningen, og man er tidligere nået frem til en forhandlingsløsning, men denne gang er det altså ikke lykkedes.

Når man kigger på tallene og ser, hvor meget der skiller parterne, må man sige, at det i forhold til den samlede bruttoavance på 1½ mia. kr. er ganske få millioner kroner, det drejer sig om. Man spørger sig selv, om det ikke havde været muligt for ministeren at nå frem til en forhandlingsløsning. Jeg synes, at det beløb, der skiller parterne, ser ud til at være forholdsvis beskedent.

De detaljer, der skiller parterne, vil jeg gerne komme med et par bemærkninger til.

Det synes at være nogle detaljer vedrørende lønudgifter og andre udgifter i apotekernes drift, som man måske kunne overlade til apotekerne selv at fordele i stedet for på forhånd centralistisk at fastslå, at sådan og sådan skal disse besparelser falde. Det burde være unødvendigt – det skal være mit første budskab – at Folketinget sidder her og behandler dette lovforslag. Jeg synes, ministeren burde have fundet en forhandlingsløsning, og vi vil derfor opfordre ministeren til at finde en forhandlingsløsning.

Man kan for det første sige, at der skulle være færre detaljer. For det andet kunne man forestille sig en anden årsfordeling, så de eventuelle personalenedskæringer, som apotekerne skal ud i, ikke for størstedelens vedkommende skal falde i år, men kan fordeles efter deres